

UN ALT FEL DE

magie

pe fir de poveste

LA O CEAȘCĂ DE INSPIRAȚIE

- 01 Fii binevenită!
- 02 Povestea de început
- 03 Testul Bunăstării
- 04 Probabil nu e ceea ce crezi tu!
- 05 Viața cea de zi cu zi
- 06 Dincolo de planificare
- 07 A-ha-urile transformatoare
- 08 Revenind la Realitate...
- 09 Te aventurezi și tu?

fie ca prin paginile ce urmează să găsești
inspirație și îndrumare pentru călătoria ta
spre tine.

SERVUS :)

Cum pașii tăi au ajuns aici, habar nu am... poate au fost îndrumați sau, poate, a fost pur și simplu o întâmplare. Indiferent de situație, te întâmpin cu bucurie și îți urez bun venit!

Mă numesc Carmen Șerdean, o veșnică cursantă la Cursul Vieții, pasionată să explorez noi cotloane ale naturii umane și ale propriei mele ființe.

Îmi place să mă las inspirată de universurile din cărți și filme... să călătoresc... să hoinăresc pe străzi și prin natură... să visez cu ochii larg deschiși... să îmi imaginez noi posibilități... să întâlnesc oameni dragi, cu care rezonoz... să împărtășesc din perlele de înțelepciune pe care le-am strâns în călătoria mea de viață.

Curiozitatea, dorința de a experimenta și autoeducarea au fost întotdeauna aliate de nădejde în explorările mele pe-ale vieții cărări. Iar pe măsură ce am întâlnit provocări din ce în ce mai complexe, am descoperit o nouă formă de călătorie: una care nu mă poartă în lumea exterioară, ci în adâncurile mele. Astfel, s-au născut practicile de introspecție recreativă - o metodă ce mă ajută extrem de mult să-mi trăiesc viața dintr-o stare de bine, îmbogățită cu un strop de magie 🧙‍♀️

Te invit să mi te alături!

Carmen

POVESTEA DE ÎNCEPUT

Să încep... cu povestea de început, trecut-a ceva vreme de atunci! Pe la sfârșitul anului 2011, m-am lăsat purtată de visuri, fără un plan concret, mai degrabă tatonând terenul. Mi-am zis: "Hai să-mi creez eu propriul job, unul care să-mi aducă bucurie și pe care să-l fac cu ușurință". Asta după ani de stat acasă cu copiii și cu experiență acumulată în ale internetului, în versiunea lui de început, lentăăă, prin dial-up.

Și ce să vezi! 2012 a venit cu sacul plin de provocări, un adevărat rollercoaster emoțional. A fost un an de "Hmm, oare am ales bine?" sau "Ups, ce fac eu aici?". Timpul mi-a alunecat printre degete, iar visele mele păreau mai degrabă niște himere.

În acel an, dacă m-ai fi întrebat "Ce faci, mai exact?", probabil că aș fi dat din umeri și aș fi spus "Bună întrebare!". Nu că acum aș avea toate răspunsurile, dar măcar m-am împrietenit cu alegerea de a explora ideile mele crește pe Fir de Poveste

AH, EMOȚIILE!

O paletă întreagă, de la nesiguranță la rușine, parcă am colecționat stări mai mult decât timbre. Dar, de ai noroc de o poveste bună, fiecare încercare vine la pachet cu o învățătură. **Anul 2012 a fost din acest punct de vedere un fel de mentor sever pentru mine, arătându-mi cât de prețioasă și fragilă este bunăstarea noastră interioară.**

Am realizat, atât din propriile experiențe, cât și prin interacțiunile cu alții, că adesea ne este greu să recunoaștem cât de valoroși suntem, ce talente ascundem și ce comori avem în noi.

Suntem parcă programați să ne concentrăm pe ce lipsește, pe ce nu funcționează, influențați fiind de tot felul de factori externi – educație, media, și așa mai departe.

Și, oh, cât de ușor ne lăsăm starea de spirit modelată de ce vedem în jur! Ne comparăm, ne măsurăm, uneori alegând să ne conformăm unei realități care nu ne convine sau reacționând din frustrare.

Când lumea din jur nu e așa cum ne dorim sau așa cum am fost învățați să fie, adesea ajungem în confuzie, neștiind încotro să ne-ndreptăm.

Riscăm să
îmbătrânim luându-
ne la trântă cu Viața!

TESTUL BUNĂSTĂRII

Cum bunăstarea în a mea muncă pe cont propriu era mai mult inexistentă după luni în șir de efort, am fost "invitată" să-mi văd de bunăstarea mea interioară, tot mai precară.

Așadar am avut "fericita" ocazie, ivită din pură necesitate, să sap mai adânc, să mă joc cu ideea că **stările mele interioare pot de fapt să modeleze realitatea înconjurătoare**. Procesul e anevoios la început, dar, cu practică și multă răbdare, acum îi simt roadele.

Desigur, nu e mereu totul roz. Sunt și zile mai gri, momente de îndoială, când viitorul se arăta incert și schimbător. **Am învățat însă să merg înainte mai încrezătoare simțind că există ceva care mă îndrumă și susține**. Secretul? Să fiu deschisă și să am curajul de a fi ceea ce sunt, conectată la acea busolă din mine, la abundența resurselor interioare și la a Vieții susținere.

Da, cultivarea unei bunăstări interioare și urmarea acelei chemări din interior vin cu provocările lor. Poți simți că îți limitezi opțiunile pentru o vreme, că trebuie să-ți temperezi anumite plăceri, poate chiar să-ți vezi siguranța materială clătinându-se. Poate că nu toți vor înțelege drumul ales, unii chiar s-ar putea să te considere egoistă sau puțin cam departe de realitate.

Dar, aaah, când reușești să creezi acea stare de bine în tine, când te simți în siguranță, curgând cu viața, acceptând și bucurându-te pur și simplu că ești... totul se schimbă. E ca și cum ai prinde un val care te poartă cu o viteză uimitoare, în loc să încerci să controlezi totul planificând fiecare detaliu.

Nu e simplu, să fim sinceri. Menținerea unei stări de bine interioară în haosul zilnic e o provocare. Atunci când reușești însă, când îți cultivi acea stare, e ca și cum ai pregăti un teren fertil pentru ca visurile și dorințele tale să înflorească, lăsând viața să te susțină și să te surprindă plăcut cu darurile sale.

Așa am ajuns de **mi-am făcut din cultivarea bunăstării interioare un stil de viață.**

The background is a soft-focus photograph of a forest floor. In the foreground, there's a large, moss-covered rock. Several tree trunks are visible, some with light-colored lichen or moss. The ground is covered in grass and fallen leaves. The lighting is warm and diffused, creating a magical atmosphere.

ȘI UITE AȘA, MI-AM
DESCHIS CALEA CĂTRE
O MAGIE DE ALT FEL,
DESPRE CARE ABIA
AȘTEPT SĂ ÎȚI SPUN MAI
MULTE ÎN CONTINUARE.

PROBABIL NU E CEEACE CREZI TU!

Nu știu cum ești tu, dar mie una nu îmi place magia... SUNT FASCINATĂ DE EA... Iar mai nou, așa se face că am ajuns să o trăiesc în viața de zi cu zi... și e ceva... CA ÎN POVEȘTI.

Nu mă refer aici la trucuri de iluzionism care, fentându-ne simțurile, ne delectează sau șochează cu ceea ce pare imposibil, nici la chemarea unor forțe din alte lumi. Nici vorbă!

Ceea ce am în minte e ceva mult mai aproape de inima noastră, o magie de zi cu zi, atât de subtilă și personală încât adesea trece neobservată.

Este acea magie pură și simplă a existenței noastre, a ființării noastre în acest univers vast și misterios.

ALTFELUL DE MAGIE

Vorbesc despre magia de a fi viu, de a respira, de a simți soarele pe piele sau briza răcoroasă a dimineții. Despre magia întâlnirilor neașteptate care ne îmbogățesc viața, despre râsetele împărtășite cu prietenii sau despre acele momente de liniște profundă când simțim că totul e exact așa cum trebuie să fie. Aceasta este magie reală, autentică, pe care o trăim zi de zi, dar pe care, în graba noastră, o trecem cu vederea.

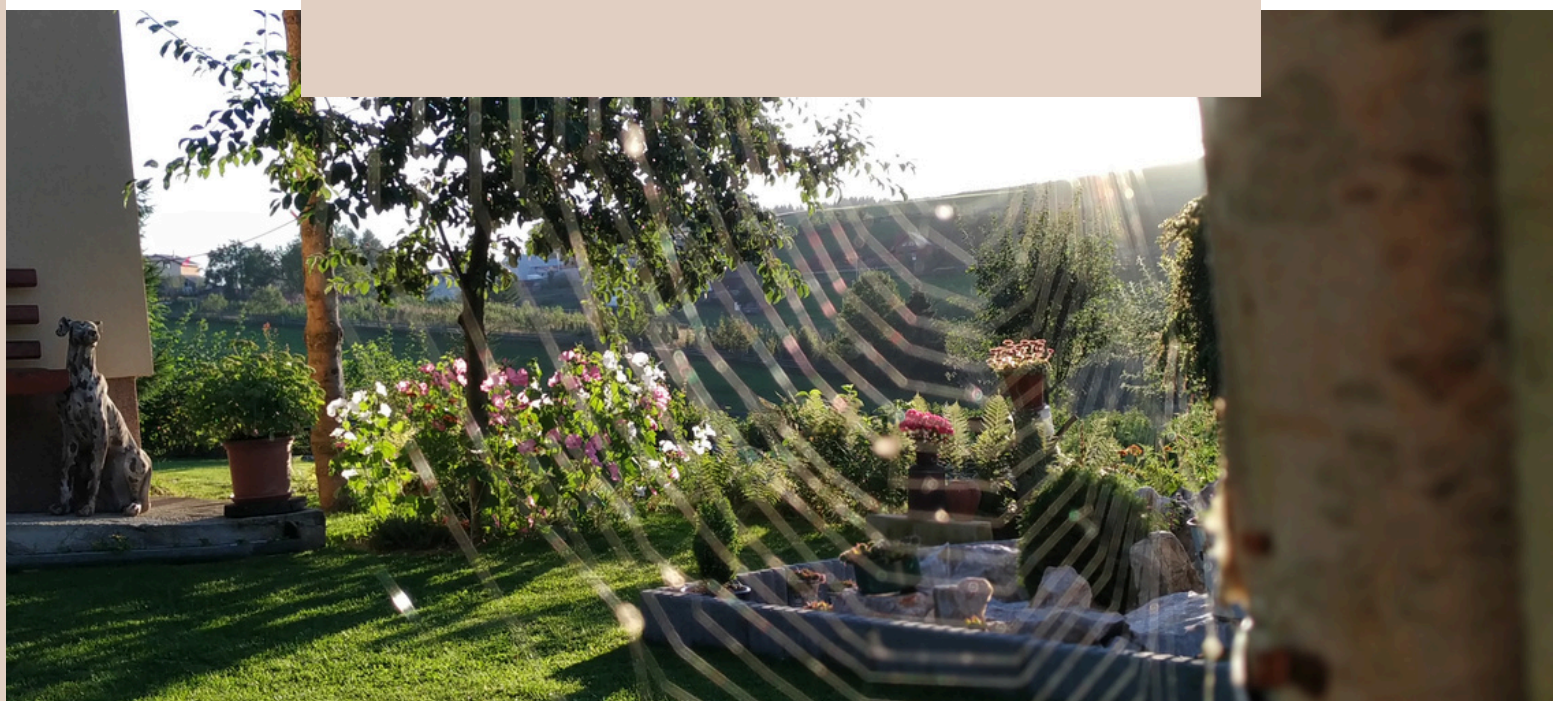
DOAR IMAGINEAZĂ-ȚI

Cât de uimitor este că suntem aici, pe această planetă, capabili să iubim, să visăm, să creăm.

Cât de remarcabil este să fim martorii schimbărilor anotimpurilor, să observăm cum natura se transformă, să ne bucurăm de culorile cerului la apus sau de misterul stelelor în noaptea adâncă.

Un adevărat spectacol de magie, care se desfășoară în fiecare clipă în jurul nostru și în noi înșine.

**Această magie a ființei dă
culoare și sens vieții noastre.**

E ceva absolut fantastic să fii cu adevărat prezentă... PREZENTĂ ÎN VIAȚA TA și să curgi odată cu curgerea vieții înspre teritorii pe care nu ți le-ai fi putut imagina înainte.

E o stare menită să te surprindă, să-ți trezească simțurile... să te umple de energie... să te facă să te bucuri de tine, de ceilalți, de viață... să te ajute să observi conexiuni neașteptate și noi căi să se deschidă pentru tine.

Știi, sunt acele momente în care parcă o scânteiuță magică se aprinde și lucrurile toate se pun natural în mișcare și se îndreaptă pe drumul ce parcă a fost dintotdeauna menit să fie.

Acele momente când totul pare să se așeze în locul potrivit fără niciun efort conștient din partea noastră, când deciziile se iau aproape de la sine și parcursul vieții se desfășoară cu ușurință.

Știu că poate suna pompos-pretențios, dar am experimentat asta de nenumărate ori.

Ce zici? Vrei să afli cum să cultivi altfelul de magie prin experiențele tale de zi cu zi?

FĂ CUNOȘTINȚĂ CU INSTRUCTORUL TĂU

VIAȚA CEA DE ZI CU ZI

Poate, la fel cum am făcut și eu ani de zile, te preocupă să-ți atingi obiectivele, să reușești să faci față la toate câte trebuie făcute, să dai de capăt problemelor ce roiesc pe capul tău sau poate ești interesată să te perfecționezi pe tine și să-ți vezi visele realizate.

Ei bine... viața cea de zi cu zi le are și ea pe ale ei cu tine. Mai mult, e nevoie să le poți lăsa pe toate cele mai sus enumerate la o parte pentru a putea descoperi/simți/explora scânteia de viață din tine. Acea forță ce te animă, ce te mână înainte, ce te face pe tine Tine și nu altcineva 😊

Hei, respiră adânc, adânc, cât poți de adânc și întreabă-te cât de conștientă ești tu de SCÂNTEIA DE VIAȚĂ din tine?

Ba mai mult, te-aș invita ca pe parcursul zilei să-ți reamintești de ea. Să-i conștientizezi intensitatea. Pâlpâie sau mocnește? E vioaie sau se tupilește? O fi vrând ea să-ți spună ceva? O fi având nevoie de ceva de la tine?

Oare cum se va scrie povestea zilei de azi... și de mâine, de poimâine... de fiecare zi de acum înainte... conștientă fiind de acest dar prețios ce sălășluiește în tine - **DARUL DE A EXISTA CONȘTIENTĂ DE EXISTENȚA TA?**

Mai ești pe aici? Nu te-am pierdut de tot prin labirintul de cuvinte? Respiră adânc... doar reeespiiiiră... Poate îți sună banal, dar respirația conștientă îți e aliat de bază în orice explorare pe tărâmurile interioare ale ființei tale.

Ok. Ți-am făcut aici o introducere într-o lume desprinsă de concret și tangibil. Să știi că nu e un mijloc de a evada din realitate.

E o modalitate de a comunica, dincolo de logică și înțelegerea rațională, acelei părți din tine ce este una cu viața.

E praful de stele din Univers întrupat aici pe Pământ.

E sămânța potențialului tău.

E consiliul interior de înțelepți

E visul ce se visează în ființă.

E ceea ce dă sens și profunzime experiențelor personale.

E suflul vieții ce animă corpul și șlefuieste individualitatea.

E strălucire și întuneric, putere și mister.

E firul vieții ce se transmite din generație în generație.

DINCOLO DE PLANIFICARE

Acum e atunci. Obiective, planuri, stabilitate, predictibilitate. Și-au trăit apogeul toate. La cât de repede se succede și se transformă totul, avem nevoie de o altă abordare. Agilitate, fluiditate, ecosisteme, dinamism.

Nu am răspunsuri. Nici nu știu cine are răspunsuri exacte, pertinente pentru aceste vremuri. Știu doar că așa cum am fost crescută și educată nu mai e suficient pentru a naviga aceste vremuri. Simt tot mai mult că suntem aici pentru ca împreună să creăm magie, în feluri ce le descoperim individual și în sinergie din mers.

Sinceră să fiu, uneori îmi vine să mă tuptesc, să mă reîntorc în neantul din care oi fi apărut... dar ceva din mine e curioasă de cum se țes poveștile experiențelor noastre de zi cu zi.

M-am tot întrebat ce am să-ți spun despre aceste vremuri noi, iar răspunsul de fiecare dată a fost același...

NIMIC CONCRET.

Nu sunt aici să-ți spun ceva. Rolul meu e ca împărtășindu-ți de-ale mele gânduri-gânduri să creez un spațiu în care tu să te simți inspirată să te întâlnești cu tine, cu forța vieții ce te animă.

CE MAI ÎNSEAMNĂ ȘI ASTA?

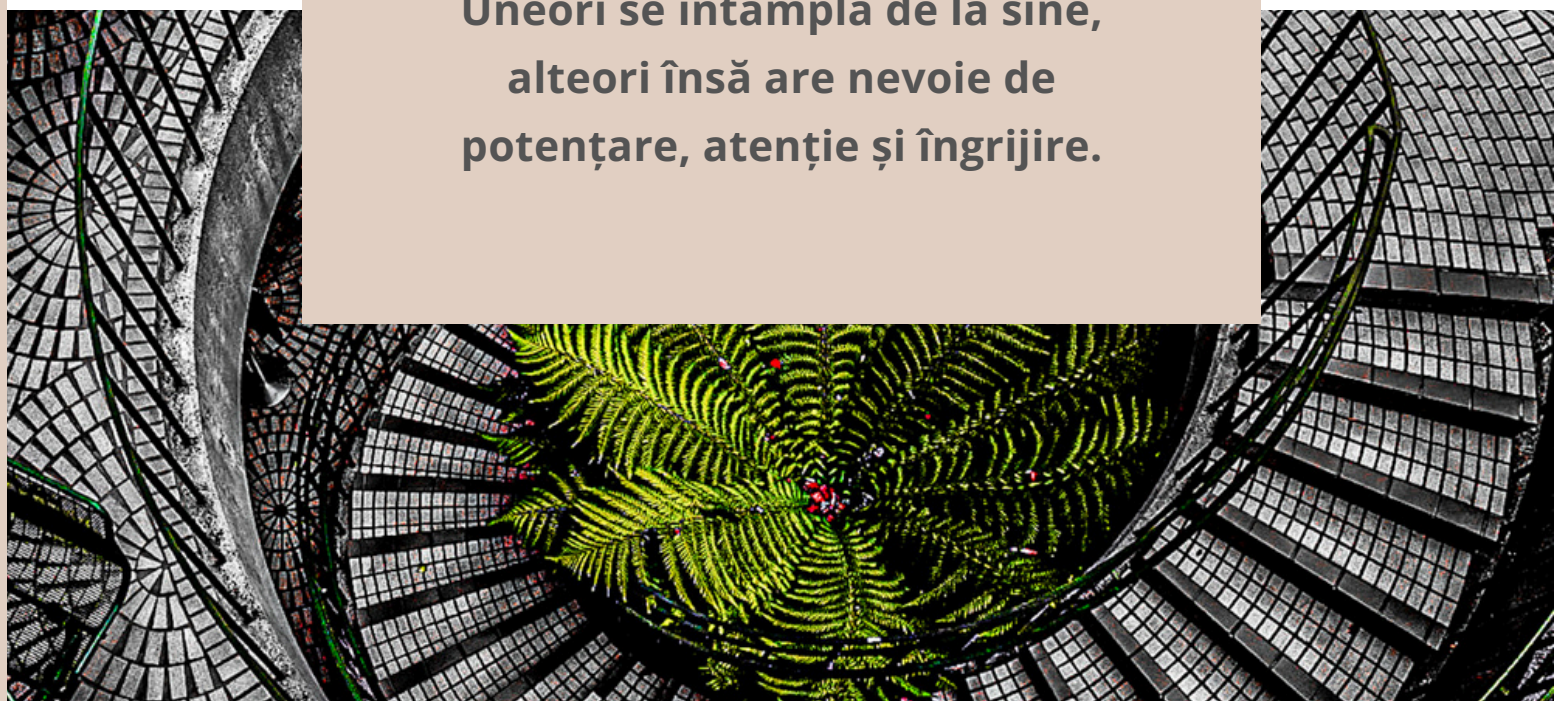
Vezi tu, prin tot ce noi oamenii am dezvoltat în ultima vreme pe pământ parcă am creat un fel de prăpastie între noi și viață.

Da, trăim... dar suntem mai conectați la exterior, la aparate decât la pulsul și ritmurile noastre interioare. Și asta cred eu că e MAGIA VIEȚII DE ZI CU ZI: să reușim a ne ancora în străfundurile ființei noastre, a ne alimenta din izvorul creativ interior, fără a ne retrage din lume, ci continuând să ne bucurăm din plin de ea.

Zorba Buddha îi spunea Osho. Acea intersecție dintre plăcerile vieții și pacea interioară.

Cum tu strălucești unic, în felul tău, nu există e rețetă pas cu pas de a obține acea conexiune.

**E o devenire, un proces ce se derulează natural în tine.
Uneori se întâmplă de la sine,
alteori însă are nevoie de
potențare, atenție și îngrijire.**

Și fiindcă ne-am reîntors la străfunduri... la acea forță creatoare din noi, cel mai probabil și tu ai vrea să știi lucruri mai concrete despre ea. Va trebui însă să te mulțumești că e un mister, o minune și în același timp ceva atât de firesc.

Ea există, ea te animă.

O găsești în plină manifestare în acțiunile exterioare. Pune întreg corpul în mișcare prin procesele ei biologice. Dar mai există un mod al ei de exprimare - în lumile noastre interioare. E precum un curent subtil. E culoare. E imagini. E emoții. E senzații. E poveste. E trăire.

Interiorul. Întunericul. Misteriosul. Profunzimea. Adâncimea. Neprevăzutul. Haosul. Nimicul. Vidul. Creatorul.

- Oare ce sălășluiește acolo în lumea ta?
- Ești curioasă? Ți-e teamă?
- Te intrigă? Te cheamă?
- Știi cum să călătorești acolo în siguranță?
- Îți dorești sau te ferești?

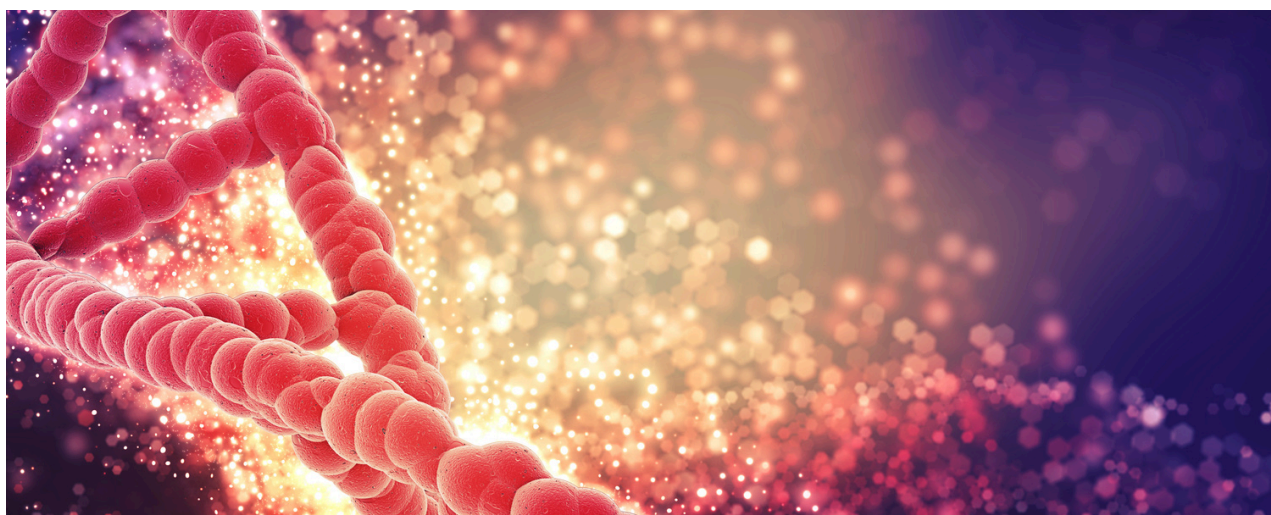

Primul meleag este cel al SUFLULUI VIEȚII.

Te invit să respiri adânc de 3 ori... să închizi ochii... Să-ți dai binețe... și în spațiul de liniște ce se întrezărește imaginează-ți acest misterios meleag. Totul aici e rezultatul unei îndelungate evoluții. Celule, țesuturi, sisteme se interconectează și conlucrează pentru a menține viu organismul.

Ce stare îți trezește ție această contemplare? Cum te simți în calitate de operă de artă a Vieții? Totul aici se întâmplă de la sine pentru tine. Deschide-te la această inteligență a vieții. Nu e perfectă. Nu e lipsită de erori. Și totuși e uimitoare. Apreciază-o. Ea e dinainte de prima ta răsuflare și va continua să fie și la capătul zilelor tale. Ea e cea ce te conectează la tot și la toate. Care e raportarea ta la Inteligența Vieții?

Când simți că acest prim popas s-a încheiat, ia-ți rămas bun de la acest meleag, știind că te poți reîntoarce la el ori de câte ori simți nevoia.

Al doilea meleag al explorării noastre e cel al CONȘTIINȚEI DE SINE.

E acel spațiu al ființei tale care folosindu-se de instrumentele și mecanismele de supraviețuire din dotare te pune în relație/conexiune cu exteriorul și interiorul ființei tale, Pe măsură ce te aventurezi mai mult aici îți vei cunoaște tot mai bine această latură din tine conștientă de existența proprie și lumea înconjurătoare. **Observatorul, conștiința sinelui.**

Aici tot secretul constă în a te folosi cât mai eficient de această înzestrare specifică ființei umane.

Dacă în primul meleag ne-am minunat de Inteligența Vieții și a ei operă de artă în evoluție, aici avem oportunitatea de a descoperi cum să interacționăm cu viața, cum participăm la acest dans al co-creației conștiente în care noi și viața suntem parteneri.

Conștiința de sine, la fel ca Suflul vieții ce te animă îți e tovarășă de drum pe calea evoluției tale personale. Cultivată te va susține în a relaționa mai bine cu tine, cu ceilalți, cu viața.

Hei - Cum e până aici?

Respiră - Viața te animă

Observă - Cum co-creezi în mod unic cu viața?

Gata pentru următorul nostru popas?

Ta-dam! Bine ai ajuns pe TĂRÂMUL CREATOR.

- Ce e viu are capacitatea de a crește, a se întreține și a se reproduce
- Ce e conștient de sine observă procesele vieții interioare, exterioare, relațiile dintre ele și creațiile lor
- Ce e creator făurește ceva nou

Ei bine, tu ești VIE, CONȘTIENTĂ DE SINE și da... CREATOARE

- Oare cum vrea viața din tine să se exprime?
- Oare cum tu și viața co-creați cel mai bine?
- Oare care e potențialul tău creator ce se vrea activat și exprimat acum?
- Oare ce roade poartă și care îi este timingul?

A woman is shown in silhouette, looking upwards towards a bright stage light at the top of the frame. The light creates a strong beam of light and some smoke or haze in the air. The woman is wearing a dark, sleeveless top and light-colored pants. The background is dark.

DA, CRED CĂ VIAȚA ESTE UN
MIRACOL PE CARE SĂ-L
PREȚUIM ZI DE ZI.

Dar mai cred și că noi pe noi însene trebuie să ne prețuim. Suntem atât de minunate și, totuși, știm atât de puține despre noi... ne lăsăm înșelate de aparențe, conduse de programe mentale învechite și nefuncționale... ne sabotăm fericirea... și experimentăm prea puțin din câte are viața să ne ofere.

A-HA-URILE TRANSFORMATOARE

Vremurile în care trăim sunt magice, presărate cu atâtea oportunități. Am citit undeva ceva ce mi s-a părut tare interesant...

Bunicii noștri au muncit pentru a-și asigura supraviețuirea, părinții noștri au muncit pentru bani, nouă ne-a venit rândul să dăm un sens muncii noastre dincolo de supraviețuire și material. Și asta curge din evoluția firească a lucrurilor, fie că vrem sau nu să acceptăm.

Nu suntem scutiți de a ne face partea în a ne asigura supraviețuirea și cele necesare pentru a trăi confortabil, dar ceva din interiorul celor mai mulți dintre noi șoptește, sau urlă de-a dreptul, că rostul nostru în aceste vremuri e mai mult de atât. Pentru unii e o șansă, pentru alții e o apăsare. Depinde cum alegi să trăiești.

În ceea ce mă privește pe mine trebuie să îți mărturisesc că am luat toate acestea foarte în serios la început. Doar învățasem de-a lungul timpului foarte bine cum e cu atitudinea de a fi responsabilă, a trata totul cu seriozitate și a căuta cu tot dinadinsul să reușesc... și totodată să fiu extrem de atentă să nu care cumva să greșesc. Și știi ceva, nu a dat roade. Dimpotrivă. Pentru mine s-a dovedit a fi calea cea sigură către marile drame personale.

Viața nu e în linie dreaptă, nu e în alb și negru.

Și normal că s-au iscat mari neliniști interioare când m-am trezit în situații ce păreau a nu avea rezolvare...

Instinctele, moralitatea și rațiunea ajută, gândirea pozitivă dă speranță, **dar o libertate vine atunci când te lași condusă de ceva mai presus de realitatea imediată, ceva ce îți iese pe „neșteptate” în cale** prin oameni, informații, senzații, imbolduri, experiențe și cumva, pe nesimțite, te ghidează în siguranță spre ce este cu adevărat special pentru tine.

Atunci când instinctul, moralitatea și rațiunea sunt completate de ceva mai presus de realitatea obișnuită pe care noi o putem percepe și înțelege, într-o formă atât de naturală ajungem să nu mai fim înțepenite la răscruci de drumuri, nici rătăcite în mare de incertitudini, sau atât de apăsate de ale vieții certitudini (neajunsuri, boli, moarte), nici speriate de noi începuturi și de necunoscut.

Se formează o legătură foarte strânsă cu interiorul nostru care ne simplifică extrem de mult viața. Nu o face mai ușoară, nu ne scapă de lipsuri, greutate și încercări, însă o face să capete un sens, să se transforme într-o fascinantă poveste, nu e doar întâmplări răzlețe. Și nu doar că o privim cu alți ochi, ci o și simțim, și trăim cu o cu totul altă intensitate. Ne simțim vii, pline de energie, iar oboseala este un pasager trecător.

Toată această călătorie mi-a facilitat învățarea unei lecții extrem de importantă – aceea de a fi mai bună, mai blândă, mai înțelegătoare... cu propria mea persoană.

Nu a fost o lecție care mi s-a predat ci pe una pe care am trăit-o cu toată ființa mea... ceva extrem de puternic și profund.

Și da, eu una am avut mare nevoie de ea, pentru că eram expertă în a fi atentă cu ceilalți... în a sări în ajutorul celorlalți... în a le face pe plac celorlalți... în a ține cont de sentimentele și părerile celorlalți... încât undeva pe drum am uitat de mine.

Și uite așa, fără să o fac planificat, din conștientizare în conștientizare, am început o aventură - aceea de a-mi permite să fiu mai puțin responsabilă, critică, exigentă, neatentă și neglijentă cu propria mea persoană și de a mă lăsa condusă de RITMUL VIEȚII pe tărâmurii noi, neexplorate, dornică să aflu ce e pregătit special pentru mine.

Știu cu certitudine că și tu, la fel ca mine, ești aici cu toate cele bune și rele laolaltă. Cu bucurii și tristeți. Cu reușite și eșecuri.

Și faci de fiecare dată tot ce poți în situațiile și conjuncturile prin care a ta viață te poartă. Dar am a-ți spune o întrebare.

Azi, ieri, cu o zi, o săptămână, o lună, un an înainte, tu cum te-ai înțeles cu tine?

Ți-ai mulțumit pentru că ești?

Te-ai acceptat în toată splendoarea ta?

Dar în toată neputința și stângăciile tale?

Te apreciezi pentru că ești perfect imperfectă?

Acum, chiar acum, dacă ai respira cu toată ființa ta și ai închide ochii, peste ce ai da în lăcașul acela din inima ta... liniște, căldură, culoare, strângere, înțepături, tulburare, apăsare? Orice descoperi, chiar și nimicul, este perfect așa cum e. Doar lasă să fie, iar cu ochii minții tale îmbrățișează acea parte din ființa ta, în timp ce o briză ușoară și o rază de lumină cu drag trec să te salute.

Ca urmare a celor descoperite/experimentate, cu timpul am renunțat să fiu consumatoare atât de înrăită de informație pentru a mă perfecționa și a căuta soluții la ce mă dureau.

Venise vremea pentru a avea mai multă încredere în experiența directă, permițându-i vieții să-mi fie maestru, iar stăriile mele călăuza.

Un instrument extrem de util pentru acest proces s-a dovedit a fi jurnalul pe care am început să-l mângălesc cu gânduri, întrebări, nelămuriri, să-l colorez cu emoții, vise și proiecte.

Deși citisem de beneficiile ținării unui jurnal, nu reușisem până în acel moment să testez ideea. Acum i-a venit și lui vremea și am fost surprinsă să constat că nu sunt doar vorbe ci, pentru mine cel puțin, s-a dovedit a fi adevărat.

Am aflat că e o cale simplă și la îndemână de a intra în dialog cu mine, de a accesa acea CUNOAȘTERE MAGICĂ ce vine din interiorul ființei, de a descoperi din lucrurile care rulează în fundal ce îmi influențează subtil emoțiile, alegerile și acțiunile.

E fantastic câte poți afla astfel despre tine și ai o cu totul altă stare și perspectivă.

Pentru prima dată după mulți ani am simțit cum fac progrese vizibile, nu mă învârt în cerc nici nu bat pasul pe loc în cea mai mare parte a timpului. Și fiindcă mi-a plăcut ce s-a petrecut în viața mea, am avut motivația puternică de a lua mai în serios momentele introspective pentru stare de bine, și-un strop de magie.

Și uite că, într-o zi, totul se leagă într-un LANȚ DE COINCIDENȚE MAGICE!

Parcă încep să apară la momentul potrivit, nu-i așa? Unii ar spune că se întâmplă „când ești cu adevărat pregătită”, alții că „totul vine la timpul lui”. Dar adevărul e că lanțul ăsta de întâmplări minunate a fost mereu acolo, doar că eu nu i-am dat atenție până acum.

Dintr-odată, am început să văd lucrurile altfel – și nu pentru că s-au schimbat, ci pentru că eu m-am schimbat.

Asta este magia unui a-ha transformator: momentul în care îți dai seama că erai deja pe drumul bun, dar ți-a trebuit un semn, un mic click mental, ca să vezi clar.

Aceste „a-ha”-uri sunt ca niște faruri care îți luminează calea, și, cel mai tare, nu sunt niciodată aleatorii.

Când încep să se adune, ai senzația că universul îți trimite mesaje personalizate, ca o serie de scrisori de la tine pentru tine, în care te îndrumă ușor spre un nou nivel de înțelegere. Poate părea un pic nebunesc, dar cred că am ajuns să înțeleg că sunt exact acele momente care te trezesc și te fac să îți aduci aminte cine ești și ce e important cu adevărat pentru tine.

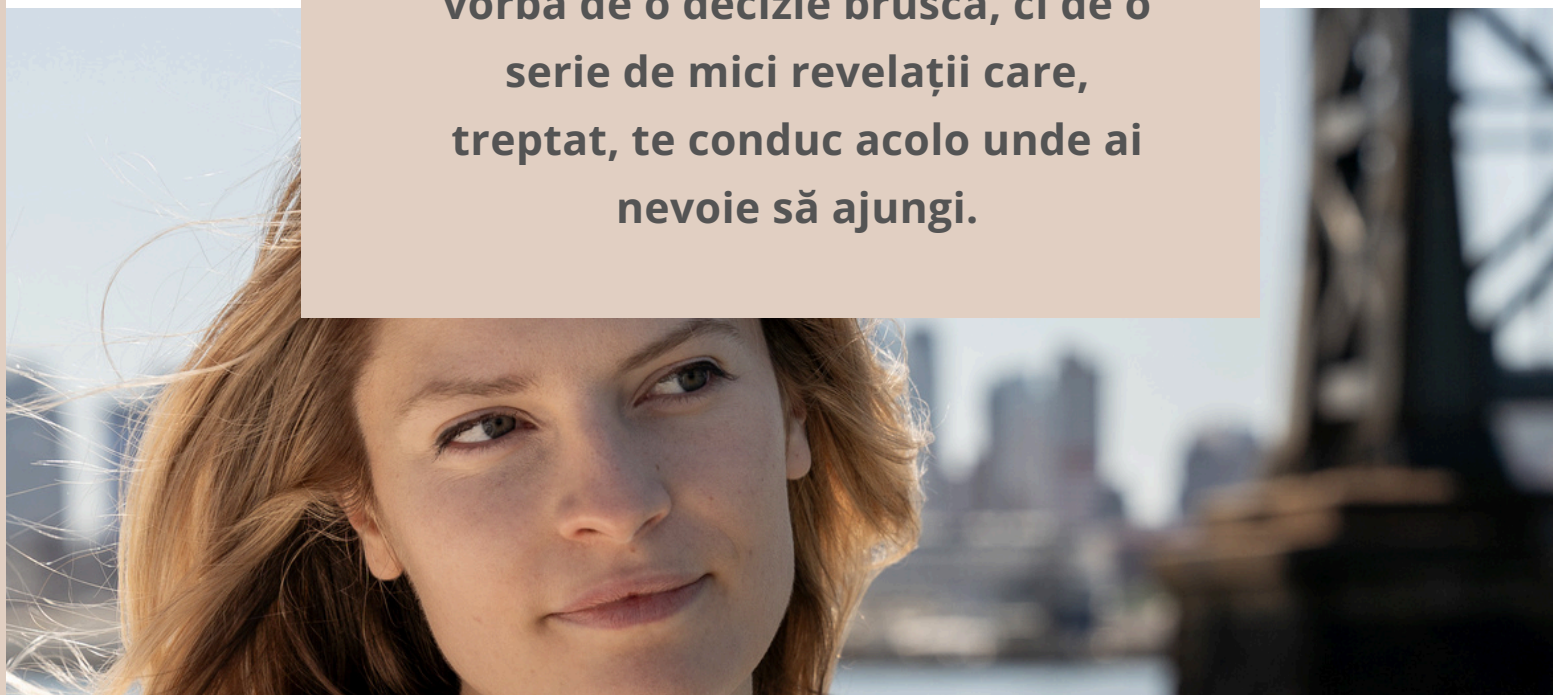
Ceea ce am învățat în timp este că nu trebuie să le cauți cu disperare. Ele vin atunci când te relaxezi, când începi să fii prezentă cu adevărat și să ai încredere că totul se întâmplă cum trebuie.

Chiar și atunci când crezi că totul este haotic, fiecare detaliu se leagă într-un mod incredibil de precis.

Cum spuneam, se întâmplă atunci când ai ochii deschiși și mintea relaxată. Și da, recunosc, e greu de crezut atunci când ești prinsă în vârtejul cotidianului.

Dar asta e magia. La un moment dat, se aprinde acea scânteie, și simți că în sfârșit, toate piesele se potrivesc. Cel mai probabil nu vei înțelege toate conexiunile de la început, dar mergând înainte pe fir la un moment dat vor deveni tot mai evidente.

**Când am realizat asta, am înțeles
că așa se naște schimbarea. Nu e
vorba de o decizie bruscă, ci de o
serie de mici revelații care,
treptat, te conduc acolo unde ai
nevoie să ajungi.**

REVENIND LA REALITATE...

Ca toate poveștile... or fi frumoase, dar cel mai probabil „ele sunt pentru cei aleși, cei mai norocoși, nu pentru oricine” e ceea ce mintea de cele mai multe ori tinde să spună.

Și apoi caută în exterior și vine cu argumentele pertinente care să-i dea dreptate.

Cunosc... am stat mulți ani ÎNLĂNȚUITĂ ÎN ACEASTĂ „REALITATE”.

Însă la un moment dat am realizat că e o chestiune de alegere:

**Mă las copleșită de
realitatea ce mă-nconjoară
sau îmi antrenez
bunăstarea interioară? Mă
las amăgită de ceea ce e
evident sau îmi acord
permisiunea de a crea zi de
zi ceva frumos prin viața
mea?**

E o alegere importantă. Însă, adesea, alegem tot cu mintea. Căutăm să judecăm, să analizăm și să dăm sens realității... într-o formă pozitivă.

E un mod atât de fragil și de dificil. E ca și cum am porni un război în ființa noastră. Mintea este suprasolicitată, năucită.

Ba e bună-dispoziție, elan, veselie - ba e frică, singurătate, tristețe. Ba ajungem pe un tărâm al posibilităților – ba cădem în îndoială și limitare fără să înțelegem de ce. Ne stoarce de energie, ne derutează.

Intrând pe tărâmul autocunoașterii și al dezvoltării personale se pot descoperi atât de multe despre propria persoană, despre natura umană. Pentru mine a fost de-a dreptul fascinant. Și mereu vroiam să știu mai multe.

Singura problemă... ajungem în această aventură tot cu mintea și, cu tot bagajul imens de informații deținut, e greu a face progrese în felul în care ne trăim viața. Ba mai mult, acum aveam altele în plus pe care să le judecăm, analizăm în baza noilor lucruri învățate.

Soluția?

Pentru mine, totul a început să curgă mult mai firesc din bucuria de a fi un „eu în derulare” – adică să accept că sunt mereu în proces, mereu în schimbare, și că nu trebuie să am totul perfect aranjat. Da, știu, e simplu să spui „sunt în transformare”, dar e incredibil de greu să îți dai voie să fii vulnerabilă, să greșești și să crești în ritmul tău, fără să te biciuiești pentru ceea ce încă nu ești.

TE AVENTUREZI ȘI TU?

Încearcă, și vezi cum e pentru tine.

Simte, explorează, trăiește BUCURIA DE A FI TU.

Te ajută oare:

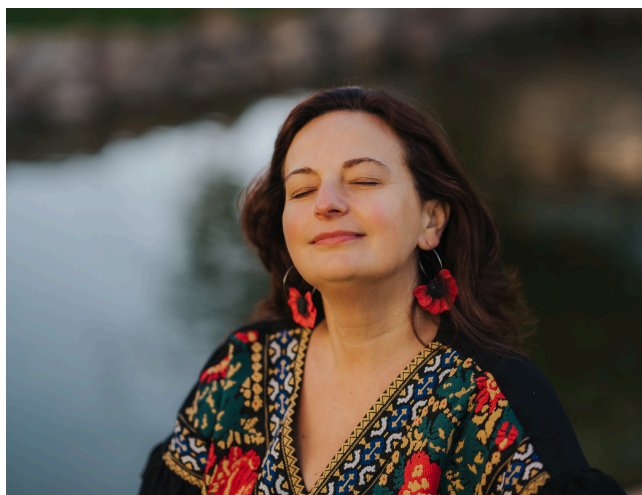
- să te cunoști și să te înțelegi mai bine cu tine... cu ceilalți... cu viața
- să cunoști, să prețuiești și să te îngrijești de ce e cu adevărat important pentru tine
- să faci alegeri inspirate și să decizi mai ușor acolo unde nu ai complet control
- să ai mai mult spor în ceea ce faci pentru că ai mai multă energie și mai puține griji pe cap sau stocate în corp
- să te bucuri de compania celor dragi, să le dăruiești din dragostea și timpul tău, pentru că ți-ai mai eliberat din toate câte le aveai pe suflet și te frământau
- să acționezi de pe tărâmul potențialului și a posibilităților, a lui „ce-ar fi dacă”, nu de pe cel al fricii, grijilor și limitărilor
- să participi cu încredere la jocul vieții, nu să stai în culise pentru că te copleșește
- să știi să dăruiești, să ceri, să primești
- să-ți savurezi reușitele și să-ți înveți lecțiile
- să ai parte de acele momente minunate în care ești la locul potrivit, în momentul potrivit. Să simți acea stare de curgere, de flow, de potrivire
- să-ți pui la unison planurile fizic, emoțional, mental, energetic și spiritual pentru a-ți transforma visele în realitate?

F I I B I N E T U C U T I N E

E important să-ți păstrezi ochii sufletului larg deschiși, inima plină de speranță, mintea jucăușă și corpul pe recepție.

Pășind cu încredere pe fir, tu îți țeși propria poveste în parteneriat cu tot ce te-nconjoară!

ÎN RITMUL TĂU, PE CALEA TA

Oferă-ți darul timpului cu & pentru tine!
Lasă-te ghidată de ritmul natural al vieții tale!

enJoy

www.firdepoveste.ro